

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Kurtuluşa Giden Yol!

Bir kişi şöyle soruyor: İslam ümmeti gibi büyük ve kadim bir ümmet, nasıl olur da milletlerin kuyruğu haline gelebilir? Allah'ın kendisine en azim şeriatı bahşettiği bir ümmet, nasıl olur da gerileyip cehaletin karanlıklarına düşebilir, iradesi çalınmış bir şekilde düşmanları ona liderlik edip onları takip eder ve kertenkele deliğine girip onların arzularına tabi olabilir?!

Bu ümmetin, hak yoldan sapıp Allah'ın kendisi için razı olduğu şeyden uzaklaşmadıkça, pusulasını değıştirmedikçe ve Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla yönetilmedikçe güçlü bir durumdan zayıf bir duruma düşmesi imkansızdır. Zira Ömer bin Hattab Radıyallahu Anh şöyle demiştir: "Allah bizi İslam'la şereflendirdi. Allah'ın verdiği şereften başka bir şeref ararsak Allah bizi yeniden zelil kılar."

Ümmetin başına gelen durumu gördüğümüzde, her birimizin yapabileceği tek şey, bu durumu değıştirmek ve Rabbini razı etmek için çabalamak ve ümmeti Allah'ın kendisi için çizdiği ve razı olduğu yola geri döndürmek için çalışmaktır ki böylece ümmet, iyiliği emredip kötülükten sakındıran insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet konumuna geri dönebilsin. Nitekim İmam Malik şöyle demiştir: "Bu ümmetin evveli ne ile ıslah olduysa, sonra gelenleri de ancak aynı şey ile ıslah olacaktır."

Allah'a itaat etmek, O'nun tüm hükümlerine uymak ve hükümlerinden tek birini dahi ihmal etmemek demektir. Ayrıca bu hükümleri hiç eksiltmeden ve değıştirmeden hayatımızda uygulamalıyız. Bu hükümleri bireysel, kolektif ve toplumsal olarak, bu toplumdaki tüm bireyler, düşünceler, duygular ve sistemlerle birlikte uygulamalıyız ki böylece Allah'ın kanunlarının ve hükümlerinin hakim olduğu İslami bir toplum olabilsin. Bu da ancak tüm Müslümanların aralarında Allah'ın kendileri için razı olduğu şeyleri uygulamak üzere yeniden kurmak için çalışması gereken Hilafet Devleti'nin gölgesinde mümkün olacaktır. **"Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'dan razı oldum."** [Maide 3]

Bugün ümmet, Hilafet Devleti'nin yıkılmasından sonra garip bir şekilde yaşıyor ve alçakların sofralarındaki bir ziyafet haline gelmelerinin ardından da zayıf, kaybolmuş ve parçalanmış bir şekilde yaşamaktadır; bunun tedavi edilmesi gerekir... İslam ümmetinin gerçek konumunu üstlenebilmesi ve milletleri iyiliğe, doğruluğa ve kurtuluşa yönlendirebilmesi için bünyesini zayıflatan bu hastalıktan uzaklaşması gerekir.

Bu yüce amelle, İslami hayatı yeniden başlamak için bu mübarek daveti taşımayı ve azmi, sabrı, sebatı ve sonuçlara katlanmayı gerektirdiğini kastediyoruz. Bu amel, onu üstlenenlerin, şartlar ne kadar farklı ve durumlar ne kadar zor olursa olsun, Allah için iyi zan beslemeyi, O'na tevekkül etmeyi ve O'nun vaadine güvenmeyi gerektirir; zira kurtuluş ve cennetlerde ebedi kalma mertebesine ulaşmak için her samimi Müslümanı Allah Subhanahu'ya ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e itaat etmede yarışmaya ve ecirler ve hasenatlar elde etmeye sevk etmelidir.

Ebu Cafer **"Gerçekten müminler kurtuluşa ermiştir."** [Müminun 1] ayetinin tefsiri hakkında şöyle demiştir: Yani Celle Senauhu'nun **"Gerçekten müminler kurtuluşa ermiştir."** kavli, Allah'ı ve Rasulü Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in tasdik edenleri, Allah katından kendilerine gelenleri kabul edenleri ve kendisine çağırdığı şeylerle amel edenleri... Rablerinin cennetlerinde ebedi olarak kalanları ve O'nun katındaki taleplerini kazananları idrak etmek demektir.

İşte bu, kullarına indirdiği hükümlerde Rabbine itaat eden, sabreden, sebat eden ve sahip olduğu her şeyi feda eden, hiçbir şekilde değışikliğe uğramayan veya Allah'ın salih kulları için çizdiği yoldan kıl kadar sapmayan her Müslüman'ın kazandığı bir kurtuluştur...

Yine bu, her mümin nefsin, bu dünyada yalnızca Allah'a ibadet ederek, O'nun emrettikleriyle amel ederek ve yasakladıklarından nehyederek yaşayıp Allah'ın rızasını kazanmayı ve cennetinde ebedi olarak kalmayı umarak Rableriyle kendisinden razı olmuş bir şekilde karşılaşmayı arzuladığı bir kurtuluştur.

Bu fani dünyada yaşamak, insanın birçok düşmana karşı büyük savaşlar vermesini gerektirir: Bu savaşlardan biri de şöyle diyerek Allah'a açıkça meydan okuyan şeytandır: **لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ * ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ** “**Bunun üzerine İblis şunları söyledi: “Beni azdırmama karşılık, yemin olsun ki ben de kullarını saptırmak için senin doğru yolun üzerinde pusu kurup oturacağım. Sonra elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından,ollarından sokulacağım ve sen, onların çoklarını şükredenlerden bulmayacaksın!» dedi.**” [Araf:16-17] Kötülüğü emreden, insanı helake ve arzuların peşinden gitmeye sürükleyen nefisten başlayıp yeryüzünde bozgunculuk yayan, kibirlenen, zulüm ve zulümatları yaymaya çalışan şeytanın insanlar arasındaki kardeşlerine varıncaya kadar saptıracağım demektir.

Allah Subhanehu, bu dünyanın bir imtihan yurdu olduğunu Kerim Kitabı'nda şöyle teyit etmiştir: **“Andolsun ki sizi biraz korku ve açlık; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azaltma (fakirlik) ile deneriz. (Ey Peygamber!) Sabredenleri müjdele!”** [Bakara 155] Dolayısıyla bir Müslüman bunun bilincinde olması ve bu hayatı kendi istediği gibi değil de Allah'ın istediği gibi yaşaması gerekir. Yine Müslüman, sevinçte ve sıkıntıda bu şekilde yaşaması gerektiği gibi tek kaygısı da içinde bulunduğu her durumda Allah'ın kendisinden razı olması olmalıdır.

Allah Subhanehu ve Teala, müminlerden kendisini tasdik edenler hakkında şöyle buyurmuştur: **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا** “**Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir.**” [Ahzab 23] Allah'ı tasdik eden bu gruptan bazıları canını vermiş ve bu dünyada herhangi bir ödül almamıştır ama biz onları, Allah'ın izniyle Allah katında kurtuluşa erenlerden addediyoruz... Onlardan bazıları da karşılaştıkları zulüm, baskı ve işkencelere rağmen beklemektedirler; sen onların, Allah'ın rızasını, sevabını ve lütfunu umarak kararlı ve sabit bir şekilde olduklarını görürsün.

Müminlerden bu grup, baki olan yurt için çalışırlar ve bu fani dünyada prestij, para, mevki ve statü gibi şeylerle ilgilenmezler. Allah bu grup için bu dünyada iktidar ve Kendi ve onun düşmanlarına karşı zafer yazmış olsa bile tek kurtuluş, bu fani dünyadan çıkıp kalbin baki olana bağlı kalması ve nefsinin Rabbinin keremi, lütfu ve bağışlamasıyla sevinmesidir ki böylece O'nun kabul ve mağfiretiyle karşılaşabilsin, O'nun cennetiyle rızıklandsın ve büyük bir kurtuluşa nail olabilsin. Allah, niçin yaratıldıkları ve ne için var olduklarını bilen bu adamları onurlandırır.

Aleyhissalatu ve's Selam şöyle buyurmuştur: **لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَغْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا سَقَىٰ كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَّاءٍ** “**Allah katında dünya, bir sivrisineğin kanadı kadar değeri olsaydı ondan kâfire dünyada bir yudum su dahi içirmezdi.**” Dünyanın gerçeği işte budur; yani hiçbir değeri olmayan küçük ve önemsiz bir şey olup onu hakkıyla takdir eden, bu dünyaya dikkatli bir şekilde geçirilmesi gereken bir imtihan yurdu olarak itibar eden, Allah'ın rahmetini ve affını uman ve O'nun kurtuluşa eren kulları arasında olmayı isteyenlere selam olsun.